

Mizerów

Sołtys i rada sołectwa Mizerów

Sołtys: Edyta Waleczek – tel. 723 440 447

Rada sołectwa:

- Edyta Pniok
 - Zbigniew Czech
 - Krzysztof Świerczek
 - Łukasz Godziek
-

Charakterystyka Mizerowa

Mizerów ma powierzchnię 7,48 km². Na dzień 31.12.2024 w Mizerowie mieszkało 1545 osób. Wieś od południa graniczy z Studzionką, od zachodu z Warszowicami, wschodnim sąsiadem są Brzeźce, a północnym Kryry. Od północy Mizerów i Kryry rozgranicza rzeka Pszczynka. Do wsi należą przysiółki: Konradów (inaczej Hetmaniok), Średni Dwór, Mały Dwór i Borki, które w średniowieczu były oddzielną wioską. Mizerów posiada zwartą zabudowę.

Nazwa Mizerów jest unikalna w skali kraju, ale istnieje jeszcze jeden

Mizerów na czeskim Zaolziu, który w 1938 roku znalazł się w granicach Polski. Etymologowie uważają, że nazwa Mizerów pochodzi od chłopca, który rzekomo zwał się Mizerą. To teza błędna, gdyż nazwa odnosi się do dawnych dziejów tutejszej wsi.

W XVI w. nazwa Mizerów nie istniała. W tym czasie po północnej stronie Pszczyńki funkcjonowały dobrze prosperujące gospodarstwa siodłocze, zaś po południowej stronie znajdował się stary podupadający dwór. W 1512 roku właścicielem dworu został rycerz Jakub Grodowski znany również Jakubem Kryrskim. Przejęty przez niego folwark znajdował się w mizernej kondycji, stąd też powstała nazwa Mizerów. Od tego czasu właściciele tutejszego folwarku przestali się tytułować panami „na Kryrach”, zamiast tego pisali „na Mizerowie”, co wynika z dokumentów z 1546 roku.

W II połowie XVIII w. obrano godło, które widniało na pieczęci gminnej. W tym czasie częścią Mizerowa były już Borki. Herb Mizerowa przedstawia Oko Opatrzności nad półkulą otoczone czternastoma gwiazdkami. Symbol ten jest uważany za znak boskiej wszechmocy, wszechobecności i opatrzności.

Herb Mizerowa

Historia Mizerowa

Folwark położony na prawym brzegu Pszczyńki znalazł się w trudnej sytuacji finansowej i na przełomie XV i XVI w. został wykupiony przez panów pszczyńskich. W 1512 roku podupadły dwór wraz z wsią Borki,

książę cieszyński Kazimierz II przekazał swojemu rycerzowi Jakubowi Grodowskiemu. Za swojego życia Jakub odbudował Borki oraz pozyskał teren, na którym powstało Jezioro Kryrskie. Dodatkowo rozpoczął budowę młyna wodnego na Pszczynce, a także z jego inicjatywy powstał Mały Dwór i Średni Dwór. Ponadto założył całą sieć stawów w tym Hetmaniok, którego nazwa pochodzi od sprawowanej przez niego funkcji. Po jego śmierci władzę na tym terenie przejął jego syn.

Spadkobiercy Grodowskiego z powodu złej koniunktury międzynarodowej sprzedali Mizerów w 1653 roku Franciszkowi Hermanowi Promnicowi z Neuweichau, który był krewnym baronów pszczyńskich. Wreszcie po 200 latach bycia własnością rycerską, Mizerów w 1736 roku przechodzi pod bezpośrednie zwierzchnictwo panów na zamku w Pszczynie. Po wygaśnięciu linii władców pszczyńskich z rodu Anhalt, władzę przejęli Hochbergowie. To za ich panowania zniesiono pańszczyznę i mizerowskie gospodarstwa w połowie XIX w. zaprzestały płacenia tego podatku. Hochbergowie do czasów II wojny światowej byli właścicielami Pszczyny. W 1945 roku Pszczyna i okoliczne wioski, jako niemieckie dobro zostały przejęte przez skarb państwa.

Mizerów nie był dużą wsią, w 1906 roku żyło tu 269 osób. Mimo to społeczność Mizerowa była zaangażowana zarówno podczas I wojny światowej, jak i powstań śląskich. W plebiscycie 85% mieszkańców opowiedziało się za przyłączeniem do Polski. W 1933 roku liczba ludności w Mizerowie wynosiła już 700 osób.

Już 1 września 1939 roku do Mizerowa wjechała od strony Warszawy niemiecka 5. Dywizja Pancerna. Dywizja ta starła się z siłami polskiej obrony w Brzeźcach. Jednakże Polacy opuścili już stanowiska obrony w nocy z 1 na 2 września. Kolejnego dnia wojska niemieckie skierowały się do Pszczyny. W wyniku walk spłonęły zabudowania oraz zginęła 10-

letnia dziewczynka. W trakcie okupacji ponad 70 mężczyzn zostało wcielonych do Wehrmachtu, z czego około trzydziestu z nich nie wróciło do domu.

W nocy z 11 na 12 lutego 1945 roku wojska niemieckie w trakcie odwrotu wysadziły most na Pszczynce. Niebawem do wsi wkroczyła 60. Armia gen. Kuroczkina. Od 12 do 17 lutego toczyła się walka o Borki, w wyniku której ucierpiało wiele zabudowań na terenie przysiółka.

Pod koniec 1945 roku zlikwidowano gminy wiejskie i utworzono gminy zbiorcze. Mizerów wszedł w skład gminy Suszec. W 1954 r. po reformie administracyjnej wieś utworzyła Gromadę Mizerów wraz z Kryrami, a później również Brzeźcami. Od 1973 przywrócono gminy i Mizerów znów znalazł się w gminie Suszec.

Dzieci z Mizerowa podlegały pod szkołę parafialną w Brzeźcach, która istniała już na przełomie XVI i XVII w. Własnej szkoły Mizerów doczekał się w 1884 roku. Wówczas na działce wydzielonej z gruntów książęcych powstał budynek szkolny. W 1969 roku wybudowano nową szkołę wraz z domem nauczyciela, a później dobudowano salę gimnastyczną.

Mizerów jest jedyną wsią w gminie, która nie posiada własnej parafii. Mieszkańcy Mizerowa podlegają pod parafię Matki Bożej Szkaplerznej w Brzeźcach, z kolei osoby pochodzące z przysiółka Borki należą do parafii św. Mikołaja w Warszowicach.

Opracowano na podstawie:

[Przewiń do początku](#)